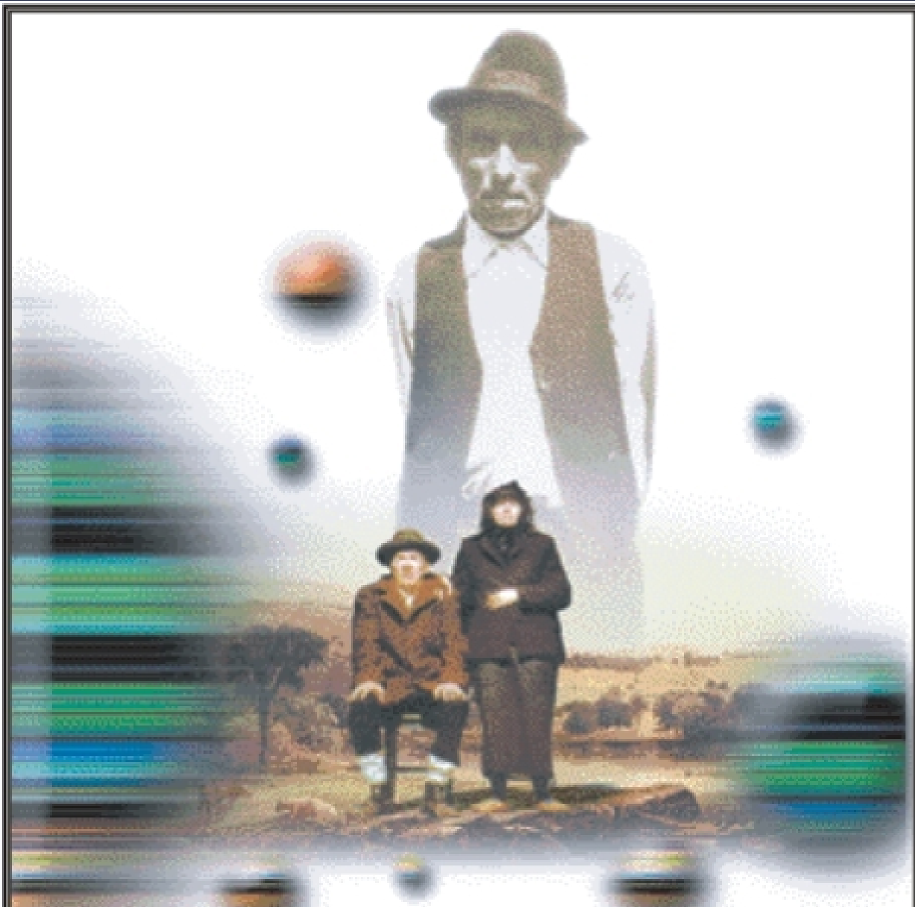
biblioteca școlarului

DINU SĂRARU

NIȘTE ȚĂRANI

Litera INTERNAȚIONAL

biblioteca școlarului

DINU

SĂRARU

NIŞTE ŢĂRANI

Litera

INTERNAŢIONAL

BUCUREŞTI — CHIŞINĂU

TABEL CRONOLOGIC

1932 Ianuarie, 30. *Se naşte la Râmnicu-Vâlcea Dinu Săraru, fiu al învăţătorului Costică Săraru şi al Corneliei Săraru, casnică, locuitori ai comunei Slătioara, plasa Horezu, judeţul Vâlcea.*
În această comună de ţărani olari şi vărari — satul copilăriei scriitorului se numeşte chiar Olari şi împreună cu satele Fometeşti, Milostea, Goruneşti şi cătunele Vioreşti, Mogeşti, Mănăseşti, Potreşi şi Turiceşti alcătuieşte azi Slătioara — şi-a petrecut copilăria, învăţând primele clase la şcoala din sat, unde îl are învăţător pe tatăl său.

1941 August, 15. *Este ucis pe front tatăl viitorului scriitor, învăţătorul Costică Săraru, şi înmormântat la Cimitirul Ortodox Centrul din Chişinău în spaţiul rezervat ofiţerilor români.*

1943 Dinu Săraru intră în clasa întâi a Liceului Alexandru Lahovary *din Râmnicu-Vâlcea, unde învaţă până în primăvara lui 1947, absolvind clasa a cincea.*

1947 Vine în Bucureşti şi se înscrie la Liceul Matei Basarab *(un an), apoi la Liceul* Mihai Viteazul.

1950 Părăseşte şcoala şi se angajează, prin concurs, reporter la Radiodifuziunea Română*, redacţia culturală, unde este remarcat de Alexandru Balaci — pe atunci redactor-şef adjunct — care devine, astfel, primul lui mentor în gazetărie. La postul de radio Bucureşti scrie reportaje, apoi recenzii şi deţine un timp cronica literară şi teatrală. Începe să publice şi în presa literară. Primele articole îi apar în* Tânărul scriitor.

1960 Este numit secretar general de redacţie la revista Secolul 20*, calitate în care, alături de Mihnea Gheorghiu — creatorul acestei publicaţii —, participă nemijlocit la realizarea primei reviste de literatură universală din cultura românească.*

1961 Publică o povestire, Silvica*, în* Gazeta Literară.

Este acuzat de cronicarul literar al ziarului Scânteia *că nu cunoaşte ţăranul român şi că denaturează realităţile satului românesc. În povestire se află nucleul viitoarelor pagini despre ţărani ale lui Dinu Săraru, unele personaje, precum şi universul din romanul* Nişte ţărani.

1963 În urma unei analize eronate şi incompetente a revistei Secolul 20*, învinuit, împreună cu Mihnea Gheorghiu, de favorizare a spiritului cosmopolit, revista fiind considerată „o breşă în frontul nostru ideologic", este obligat să părăsească redacţia.*
Intră în redacţia Scânteii Tineretului *ca şef al secţiei culturale.*

1964 Intră în redacţia revistei Luceafărul*, condusă de Eugen Barbu, care îl numeşte secretar general de redacţie.*
Între anii 1960 şi 1964, continuă să scrie cronica teatrală, chemat de Valeriu Râpeanu la Luceafărul*, apoi începe să publice în* Gazeta Literară *şi în* Scânteia Tineretului*; în sfârşit, îşi stabileşte o rubrică săptămânală la* Luceafărul.

1965 Revista Luceafărul *acordă, pentru prima dată, premiile de literatură, şi Dinu Săraru este premiat pentru activitatea de cronicar teatral.*

1966 Apare la Editura pentru Literatură *volumul de cronici şi articole* Teatrul românesc şi interpreţi contemporani.

1968 Părăseşte redacţia revistei Luceafărul *şi devine şeful publicaţiilor* Radioteleviziunii.

1969 Redactor-şef adjunct al redacţiei culturale TV, apoi redactor-şef.
Împreună cu Valeriu Râpeanu, reorganizează Teatrul TV şi Teatrul radio, pe care apoi le va conduce, până în 1977.
Organizează prima Expoziţie de scenografie teatrală TV şi impune pentru cele două teatre — radio şi TV — titulatura Teatrul naţional radio şi Teatrul naţional TV.

1973 Apare la Editura Eminescu*, în colecţia* Masca*, volumul* Al treilea gong*, însoţit de prezentarea lui Valeriu Râpeanu, de o prefaţă semnată de Eugen Barbu şi de postfaţa lui Aurel Baranga.*
Se înscrie la Academia Ştefan Gheorghiu*, Facultatea de Ziaristică, pe care o absolveşte în 1978.*

1974 În numărul 11, din 9 martie 1974, revista Flacăra *publică primul capitol,* Ploaia*, din romanul* Nişte ţărani*, care va fi mai mult de jumătate tipărit în foileton săptămânal.*

Apare la Editura Eminescu *romanul* Nişte ţărani*, justificat de autor şi prin această declaraţie: „Mă duceau la exasperare imaginile din literatură în care ni se descria un ţăran continuu fericit şi care nu mai ştia ce să facă de bucurie că a venit în sfârşit revoluţia socialistă să-l invite la colectivizare ca la o serbare“.*
Scriu elogios despre roman Valeriu Râpeanu, Eugen Barbu, Adrian Păunescu, Aurel Dragoş Munteanu, Nicolae Dragoş, Aurel Martin, Al. Piru, Aurel Baranga, Al. Căprariu ş.a.
Împreună cu Adrian Păunescu, creează la Televiziune *prima* Revistă literar-artistică.

1975 Apare ediţia a II-a a romanului Nişte ţărani. *Romanul este distins cu Premiul revistei* Săptămâna *pe 1974 şi cu Premiul* Ion Creangă *al* Academiei Române.

1976 Octombrie. *Apare romanul* Clipa.

1977 Romanul Clipa *este distins cu Premiul* Cântarea României *pentru literatură.*
Martie. *Apare ediţia a II-a din romanul* Clipa.
Februarie. *Este numit director al* Teatrului Mic *din Bucureşti.*

1978 Are loc premiera pe ţară, la Teatrul de Stat *din oraşul Constanţa, a scenariului* Clipa *de Virgil Stoenescu, după romanul cu acelaşi nume. Piesa este jucată apoi pe scenele teatrelor din Sibiu, Timişoara, Craiova, Botoşani şi la postul de radio Bucureşti.*
Octombrie. *Apare ediţia a III-a din romanul* Clipa.
Editura Eminescu *lansează colecţia* Biblioteca de proză română contemporană*, care se bucură de o excepţională primire de către public şi critică.*
Apar simultan Galeria cu viţă sălbatică *de C. Ţoiu,* Iarna bărbaţilor *de Ştefan Bănulescu şi* Nişte ţărani *de Dinu Săraru.*

1979 Ianuarie. *Are loc premiera filmului* Clipa*, în regia lui Gh. Vitanidis. Filmul este distins cu Premiul I pentru cel mai bun film şi cu Premiul I pentru regie în cadrul ediţiei a II-a a Festivalului naţional* Cântarea României. *Sunt distinşi, de asemenea, cu Premiul I actorul Gheorghe Cozorici — pentru rolul Dumitru Dumitru, Emanoil Petruţ — pentru rolul Mihalache Demetrie şi Valeria Seciu — pentru un rol episodic, de numai trei minute!*
Are loc inaugurarea Teatrului Foarte Mic*, primul teatru de buzunar din ţară, creaţia scriitorului Dinu Săraru.*

1981 *Apare la Editura* Eminescu, *romanul* Dragostea şi revoluţia, *volumul I.*
Are loc premiera filmului Vânătoare de vulpi, *după romanul* Nişte ţărani, *în regia lui Mircea Danieliuc.*
Apare în limba maghiară, în traducerea lui Bodor Pál, romanul Clipa.
Revista Teatrul *publică scenariul Cătălinei Buzoianu după romanul* Nişte ţărani.
La Teatrul Mic *are loc premiera* Scenariului dramatic în şapte anotimpuri *de Cătălina Buzoianu, după romanul* Nişte ţărani, *în regia excepţională a Cătălinei Buzoianu — spectacolul fiind elogiat superlativ în întreaga presă.*

1982 *Spectacolul cu* Nişte ţărani *este distins cu Premiul I, pe ţară, în cadrul Festivalului naţional* Cântarea României, *ediţia a III-a, apoi cu Premiul A.T.M. pe 1981.*
Aprilie. *Apare la Editura* Unionsverlag, *din Zürich, romanul* Clipa, *cu difuzare în Elveţia, Republica Federală Germania şi Austria.*
Romanul Clipa *e tradus în limba chineză.*
Este sărbătorit în toată presa cu ocazia împlinirii vârstei de cincizeci de ani, prilej cu care romanul Nişte ţărani *este tipărit în colecţia de mare prestigiu* Biblioteca pentru toţi.

1984 *Are loc premiera filmului* Dragostea şi Revoluţia, *după romanul omonim, în regia lui Gheorghe Vitanidis.*
În urma apariţiei în revista Flacăra, *la rubrica* Opinia unui alegător, *a tabletei* Forţa prostiei *(I), scriitorului îi sunt suspendate colaborările la* Flacăra *(rubrica săptămânală* Opinia unui alegător*), la* Informaţia Bucureştiului *(rubrica săptămânală* Cronica străzii*) şi la Radio (rubrica săptămânală* Consemnări*).*

1986 *Premiul excepţional al A.T.M. pentru contribuţia remarcabilă la dezvoltarea teatrului românesc şi promovarea dramaturgiei naţionale.*

1987 Ianuarie, *1. I se naşte nepotul unic şi favorit, Mihnea Vasile Săraru.*

1989 Noiembrie. *Aniversarea a 10 ani de existenţă a* Teatrului Foarte Mic, *prilej cu care presa salută performanţele excepţionale ale acestei scene.*

1990 Ianuarie, *8. Actorii* Teatrului Mic, *pe care directorul lor i-a condus la glorie pe scenele din Sărindar şi Piaţa Rosetti, îl dau afară. Se solidarizează cu scriitorul doar Ştefan Iordache şi Carmen Galin.*
Primele luni ale anului, ianuarie-iulie, este blamat nejustificat în întreaga presă, inclusiv la Radio.

În decembrie*, Valeria Seciu, în revista* Teatrul *este prima actriţă de la Teatrul Mic care conştientizează eroarea făcută de trupă, declarând: „Să fim drepţi. Fără Dinu Săraru n-am fi avut nici o şansă în războaiele astea. El a stat în faţă, ştia cu cine are de-a face, cunoştea «maşinăria», avea armele necesare, avea cheia codului. Şi-a asumat riscul, plăcându-i riscul. A câştigat de cele mai multe ori. A plătit, desigur. Cu oameni, a plătit cu oameni — şi el, cu noi o dată. Ultimul război, însă, a trebuit să-l plătească, cu sine. [...] În ceea ce mă priveşte, îi datorez mult. El m-a primit la* Teatrul Mic *şi mi-a acordat de la început acea încredere care îţi uşurează drumul. Mi-a dat, în felul său autoritar, dreptul de a putea fi «vedetă», într-o vreme când însăşi ideea de vedetă era o erezie faţă de dogma «toţi sunt egali!“. Îi datorez momentul acela de încredere. Am lucrat la Teatrul Mic şi pentru a justifica acel moment, al lui, de alegere.“*

În următorii ani, în presă, la radio şi TV, cei mai de frunte reprezentanţi ai trupei Teatrului Mic aduc elogii fostului director care i-a condus timp de treisprezece ani la succese incontestabile, unanim recunoscute.

Septembrie. *Creează revista* Noi*, semnând în calitate de director. Redactorii-şefi ai revistei sunt Petre Ghelmez şi Ludwig Grunberg. Apar 3 numere.*

1991 Creează revista Clipa*, semnând în calitate de director executiv într-un Comitet director din care fac parte Grigore Vieru, D.R. Popescu şi Mihai Cimpoi. Revista reuneşte pagini de poezie, proză, critică ale scriitorilor români şi basarabeni. Apar 3 numere.*

1992 Decembrie. *Este numit director al cotidianului* Universul românesc.

1993 În urma publicării, în cotidianul Universul românesc *(în cadrul unei serii de* Dialoguri*), a unei convorbiri cu Corneliu Coposu (publicată în două numere), finanţatorii suspendă apariţia gazetei. Este invitat în calitate de director general adjunct la* Centrul Internaţional Ecumenic (C.I.E.) *şi, împreună cu dr. Ion Popescu, director general al* C.I.E. *şi iniţiator şi fondator al acestei instituţii, realizează revista* Armonia*, periodic social-cultural, aflată astăzi la numărul 25, cu un Comitet de direcţie din care fac parte acad. Alexandru Balaci, acad. Dan Berindei, acad. Răzvan Theodorescu, prof. univ. dr. George Vădeanu, prof. univ. dr. Ioan Dumitriu-*

Snagov, Mihai Ungheanu, Valeriu Râpeanu, pr. conf. dr. Alexandru I. Stan, pr. conf. Zagoni Albu Zoltan, arhim. dr. Zareh Baronian.

1996 Îi apar, pentru prima dată împreună, sub titlul Trilogia ţărănească*, cele trei romane dedicate universului ţărănesc scrise pe parcursul a două decenii:* Nişte ţărani — *1974,* Iarba vântului — *1993,* Crimă pentru pământ — *1994, o saga a lumii ţărăneşti care se adaugă cărţilor fundamentale semnate de Duiliu Zamfirescu, Liviu Rebreanu, Zaharia Stancu şi Marin Preda.*

1998 La Casa de Editură PRO *apar primele volume din proiectul* PRO ISTORIA*, colecţia* Biblioteca naţională politică*, proiect iniţiat şi coordonat de Dinu Săraru.*

Creează Fundaţia Naţională pentru Civilizaţia Rurală Nişte ţărani*, a cărei inaugurare a avut loc la* 10 iunie*, la palatul Ghica din Bucureşti.*

1999 Apare la Editura Pro*, în colecţia* Capodopere ale literaturii române *romanul* Nişte ţărani *cu un amplu studiu introductiv semnat de Aureliu Goci, intitulat* Romanul semnificaţiilor perene. *Ediţia este însoţită de o coliţă cu fotografii din spectacolul* Teatrului mic*, realizat după roman de Cătălina Buzoianu.*

Este numit Director general al Editurii Pro.

2000 *Romanul* Nişte ţărani *este publicat în colecţia* Biblioteca şcolarului *de către Editura* Litera *din Chişinău.*

Decembrie. *Romancierul este ales* Membru de onoare al Academiei oamenilor de ştiinţă din România. *Cu acest prilej* Cuvântul de răspuns *la* Discursul de recepţie *a fost rostit de academicianul Răzvan Theodorescu, Ministrul culturii şi cultelor.*

2001 Nuvela Un fluture alb cu sânge pe aripi *este publicată, în română, franceză, engleză şi spaniolă, într-o ediţie de artă, format album, pe hârtie produsă manual de un ţăran din Ardeal, însoţită de gravurile pe lemn realizate după nuvelă de către graficianul Mircea Dumitrescu. Ediţia a fost prezentată în acelaşi an la* Târgul internaţional de carte *de la Paris.*

Ianuarie. *Dinu Săraru este numit în funcţia de director general al* Teatrului Naţional I. L. Caragiale.